

ב"ה

מדריך הלכתי פורים תשפ"ה

מבית **שונה הלכות** עלון

MACHON-HALACHA.CO.IL

יחי אדוןנו מורהנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

יום חמישי י"ג אדר, תענית אסתר

התענית

מעוברות ומניות, חולים ומצטערים – ישאלו
רב מורה הוראה האם להתענותו.
ילדים/ות לפניגיל מצוות, אסור להם להתענותו,
ואף אין צורך לחנכם להתענות לשעות.

שחרית

בchorot הש"ץ אומר הש"ץ "עננו" בין ברכת
"ಗוזל ישראל" ל"רפאנו".

אחרי נפילת אפים – "זהו רחום" לשני
וחמישי עד "כי אין עוזר". סליחות לתענית אסתר
(גם אם יש בבית הכנסת חתן או מלחה, אומרים
סליחות. אך החתן ובעלי הברית עצם אינם
אומרים סליחות). אבינו מלכנו הארון. ואנחנו
לא נדע. חזי קדיש. אל ארק אפים.

קריאת התורה

קוראים את הקרייה לתענית ציבור – "זיהל"
– בתנאי שלפחות שלושה מהקהל מתענים. אם
אין שלשה המתענים – יקראו בפרשת השבוע
(כי תsha), כמו בכל שני וחמשי.

הכנה לקריאת המגילה

הקורא את המגילה, בין לעצמו בין לאחרים,
צריך לחזור קודם לכן ולשנן היטב את הקרייה
בכל פרטיה ודקוקיה.

אגרא דתעניתא

נווהגים לחתן צדקה ביום התענית, כעלות
הסעודות שהיו אמורים לאכול היום אילולא היה
זה תענית.

ומסמן גאולה בהמצב
דאכתי עבדי אנן בגלות
ובעקבתא דמשיחא לגאולה
האמיתית והשלימה ע"י
משיח צדקנו, אשר איז
אזכרה מקדם פלאך – כי מי
צאתר הארץ מצרים –
ויקוים ארנו נפלאות.

מכتب כללי לחג הפורים ('תשל"ט,
דף בלק"ש חל"ז ע' 629)

יצא לאור ע"י מכון הלכה ב'ז (ע"ר)

כתיבת וליקוט: הרב לוי שפרינגר

עריכת: הרב יצחק איינן מזרחי

ניהול: הרב שניאור גורפינקל

הרב זלמן ברנסטיין

יעזוב ועימוד: מאיר קולטונ

لتגובה: Publish@smistrarav.co.il

© כל הזכויות שמורות למכון הלכה ב'ז

מקדי halacha

סמס לרב - 055-7081737

קו לרב: 077-2251770

כל התורה על מסך אחד
machon-halacha.co.il

אין המערכת אחראית לתוכן הפרסומים

סדר התפילה

לאחר תפילת שמנה עשרה קדיש תתקבל קריאת המגילה. "ואתה קדוש". שליח הציבור אומר קדיש שלם ללא תתקבל, ולאחר מכן "עלינו" וקדיש יתום כרגע.

השנה - גם בירושלים קוראים את המגילה ביום אדר, כמו בערי הפזרות. אך אין אומרים "ועל הנסים". יש להזכיר לדורא את המגילה בעשרה, ואם אין מזאע עשרה (בירושלים) יקרא ללא ברכה.

שכח "ועל הנסים"

אם נזכר לפני שמי אמרו "הא-ל", יחווזר לו מורה "ועל הנסים", ומשיך לאחר מכן "ועל כלום" וכו'. נזכר לאחר אמרית המילה "הא-ל", ימשיך לומר "ישועתנו ועזרתנו סלה הא-ל הטוב", ואז יאמר "ועל הנסים" ולאחר מכן את חתימת הברכה ("ברוך אתה ה'" וכו'). נזכר לאחר אמרות "ברוך אתה ה'", אין צריך לחוזר ולהחפלל, אך טוב להוסיף לאחר צריך נצ'ור", קודם "יהיו לרצון" (השני): "יהי רצון מלפני שתעשה לנו נסائم כמו שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן זהה. בימי מרדכי ואסתר" וכו'. וכן בתפילות שחרית ומנחה.

קריאת המגילה

כל אדם מישראל, גברים ונשים, חייב לקרוא את המגילה או לשמעו את קריית כל המגילה בלילה ובוים. קטנים וקטנות שהגיעו לחינוך, חובה להזכיר לשם שמעו את המגילה. והרוי לדאגן שאף קטנים שלא הגיעו לחינוך, ישמעו את הקריאה, אם מבינים הם את כללות השמחה והנס.

מחצית השקול

לפני תפילת מנחה נתונים לצדקה - זכר למחצית השקול. ניתן לתת את מחצית השקול עבור כל ענייני צדקה, אך עיקר הנחינה היא עבור בית הכנסת או בית המדרש.

יש להחת שלושה מטבעות של חצי המטבע המקורי, כגון שלושה חצאי שקלים חדשים בארץ ישראל, או שלושה חצאי דולרים בארץ ישראל. הכרית.

המנגן מעשה להנזה עבור כל בני הבית. טוב לחנוך גם הילדים הקטנים לתת ג' מחצית השקול מכפסם שליהם.

מנחה

קוראים בתורה "ויחיל" כבשורת (בתנאי שלפחות שלושה מהקהל מתענים). העולה שלישי הוא המפטיר.

המתענים אומרים "עננו" בברכת שומע תפילה. שכח לאמרו - יאמרנו (לא חתימה) אחר "אלוקי נצ'ור", לפני יהיו לΖצון השני.

בחזרות הש"ץ אומר הש"ץ "עננו" בין ברכת "גואל ישראל" ל"רפאנו". אלקינו ואלק אבותינו ברכנו וכו'.

אין אומרים תחנון ולא איבינו מלכנו. אחרי מנחה - דברי כיבושין.

ליל י"ד אדר – פורים

נוהגים ללבוש בפורים בגדי שבת.

נוהגים ללבוש מסכות (ותחפושות) בפורים. מנהג זה נעשה בעיקר ע"י ילדים.

100% מהתרומה
למפעות
נקודות

למי
נתנים?

כל מי
שם על גל
ברכת מצוה

מי מחזיב
לתת?

זמן 2 שניות
שם מינימל' של
18 ש"ח לסעודה

כמה
נתנים?

**מוקד
אגוא
דתעניתא**

טל' 02.3011707 / לאראי/בית: סrank אט البرקוד
העbara בנקאית: בנק מרכנתיל (17) סניף 740 75683824 ע"ש מכון הלכה חב"ד

המגילה. אך השומע מתוך חומרך, לא יקרא עם בעל הקורא (מלבד במקרה שלא שמע משונו, שאו יקרא מיד בעצמו את השח席ר כנ"ל).

מנחים בעת הקרייה

נוהגים שהציבור אומרים ארבעה פסוקי גאולה בקורס רם: "איש יהודין", "ומרדכי יצא", "לייהודים היהת אורה", "כי מרדכי היהודי", ואח"כ חזר בעל הקורא וקוראים בקהל מתוך המגילה.

למנגןנו מכלים בהזכרת 'המן', רק כאשר מוכר עמו תואר כלשהו [האגני, הרע וכיצדא בהה]. בעל הקורא ימתין מלקרוא כל זמן שעדיין מכלים ומרעים, וימשיך בקריאתו רק אחר שיעבור הרעש לגמרי כדי שכולם ישמעו את הקרייה.

בעל הקורא מגביה את קולו מהAMILIM "בלילה ההוא" ואילך, מפני שם מתחילה עיר הנס.

בפסוק (ח, יא) "אשר נתן המלך וגוי" קוראים: "להרוג ולאבד", ולחזור ולאבד". בפסוק (ט, ב) קוראים: "ויאיש לא עמד בפניהם, ואיש לא עמד לפניהם".

בעל הקורא צריך לקרוא את שמות עשרה בני המן ותיבת' עשרת' בנשימה אחת, להודיעו שכולם נהרגו ונתלו כאחד, ולכתחילה יתחיל מהAMILIM 'חמש מאות איש' באותה נשימה. השומעים אומרים בעצם את עשרת בני המן, לפני בעל הקורא. לכתילה יאמרו גם הם בנשימה אחת כמו בעל הקורא.

מנוענים את המגילה באמירת התיבות "האגרת הזאת", ו"אגרת הפורים הזאת השנית".

ברכת 'הרב את ריבנו'

אין מברכים ברכות "הרבת ריבנו" אלא כשייש מניין של עשרה גברים.

שםחה

חובת שמחת פורים חלה ממשק يوم הפורים כולן, בכל רגע ורגע שבו. יש לשמהוח ולהרכות קצת בסעודה בליל פורים, אך אין יוצאים בזה ידי' חובת סעודת פורים.

מצווה מן המובהר לקרוא את המגילה בבית הכנסת עם הציבור.

וראו שגם לפני השומעים תהיה מגילה כשירה לקרוא ממנה בלבד. לפני אמרת הברכות פשוטים את המגילה על מנת שתיראה כאיגרת, וכופלים אותה לשולשה חלקים, בין בעל הקורא ובין השומעים מתוך מגילה כשרה.

ברכות קודם הקרייה

בעת אמרת הברכות על בעל הקורא לעמוד גם כשאין מניין, כמו בשאר ברכות המצוות. וראו ש גם ציבורו השומעים יעדמו. ומנגנון שגם השומעים עומדים גם בעת הקרייה.

באמירת הברכות צריך בעל הקורא לכונן להוציא את השומעים ידי' חובה, וגם השומעים צריכים להתחכו לצאת ידי' חובה.

אין להפסיק בדיון מתחילה הברכות על קריית המגילה, עד לאחר ברכת "הרבת ריבנו" שבסיום קריית המגילה - בין הקורא ובין השומעים.

הקרייה

הקורא בזיכרון יקרא את המגילה מעומד, מפני כבוד הציבור. וכSKUORA ביחיד והוא ז肯 או חולה - יכול לקרוא בישיבה.

הקרייה יכולה צריכה להיות מתוך הכתב ולא בעל פה, בעיקר יש להיזהר בכך בעת מעבר לשורה לשורה ומעמוד לעמוד, ובמילים "ואות... ואות...". הנזכרים בשורה נשייה המן. בדיינר אף אם קרא כמה מילים בעל פה, כל עוד קרא את רוב המגילה מן הכתב - יצא ידי' חובה.

השומעים צדיכים לשמעו כל מלא, ואם לא שמעו אפילו מלא אחת - לא יצא ידי' חובה. לכן, אם לא שמע מלא או יותר ישראלים זאת בזריזות מתוך מגילה כשרה, ואם אין לו לקרוא מתוך החומרש).

השומע מתוך מגילה כשרה, ראי שיקרא בעצמו בלבד (באופן שלא יפריע לאחרים לשמעו) מילה במילה עם בעל הקורא את כל

ברכת המזון

בכל פעם שאוכל פת בפורים, מוסיף בברכת המזון "וועל הניסים".

שכח לומר "וועל הניסים", אם נזכר לפני שם ה' שאחר "וועל הכל" – ייחזר ויאמר "וועל הניסים", וימשיך "וועל הכל" וכו'. נזכר לאחר שאמר שם ה', אך לפני שם ה' של סוף הברכה, יאמר "וועל הניסים" במקום שנזכר וימשיך שם ה' אלה. נזכר לאחר שאמר שם ה' שבחתימת הברכה, אינו חזור, אלא כשמוגע ל"הרחמן", לפניו "הרחמן הוא יוכנו", יאמר: הרחמן הוא יעשה לנו ניסים כמו שעשה לאבותינו ביום הahn בזמן הזה. בימי מרדכי ואסתר וכו'.

יום ששי י"ד אדר – פורים

שחרית

אומרים "וועל הניסים". אין אומרים תחנון, ואין אומרים הלל. אחרי חזרה הש"ץ חצי קדיש, ומוציאים ספר תורה לקריית פרשת עמלק ("יריבוא עמלק"). מי שלא שמע את פרשת זכור, יכולן לצאת ידי חוכה בשמיות קרייה זה. במילים "מהח האמבה את זכר עמלק", יש לומר "את זכר עמלק" (ה' בסגול ולאחר מכן בツירי).

לאחר קריית התורה, קודם שמיכניניס את ספר התורה לארון הקודש, קוראים את מגילת אסתר (סדר קריית המגילה, כ"ל בלילה פורים). בברכת "שהח יינו" ביום, יש לכוון לפחות אף את שאר מצוות היום: משלוח מנות, מתנות לאבונינו וסעודה פורים.

יש להישאר עם התפилиין של רשותי בעת קריית המגילה.

לאחר קריית המגילה – אשורי, ובא לציון, קידיש שלם, החזרה ספר התורה להיכל וכו'. אמרות תהילים ב齊יבור, פרק כ' והשיעור היומי.

צדקה

במשך היום יש לחת לצדקה – בנוסף ל"מתנות לאבונינו" – עבור יום השבת, כמו בכל יום ששי.

הרב משה קורנוויץ
רב קהילת חב"ד רמב"ש ד'
וחבר מכון הלכה חב"ד

**האם אפשר לקרוא פרשת
זכור מתווך ספר תורה במקום
שaan מנין?**

מן לפני חשבות זכור – אפשר, אך כਮון שבאים אפשר יש לעשות מאמץ לכת למקום שיש מניין ולשמווע שם את קריית זכור.

מקורות: ש"ע ומו"א או"ח סי' תרפה"ס", שער אפרים שער ח' ס"ה.

הרב מנחם מענדל ויינט
רב קהילת חב"ד מרכז העיר בית
שם וחבר מכון הלכה חב"ד

**האם מותר להעלות אדם עיור
لتורה לקריית פרשת זכור?**

מצד העליה לתורה אין בעיה להעלותו גם לקריית פרשת זכור, רק שבדרך כלל עיור אינו יכול לקרוא את הפטורה, ולכתיחה לא מעלים למפטיר אדם שאינו יכול לקרוא את הפטורה.

מקורות: רמ"א סי' קל"ט ס"ג, שו"ע אדה"ז סי' רפה"ב ס"ז, שם סי' רפ"ד ס"ט.

עשיות מלאכה

אין לעשות ביום הפורים מלאכה שיש בה شيء מסויים, כגון: בנייה, זרעה ונטיעת, תפירה וכיוצא בזה.

חנויות לממכר מזון מותר לפתוח כרגיל, אך ראוי שידאג המוכר למעט בזמן העבודה (על ידי סידור מחולף, או סגירת החנות), כדי שלא יתבטל משמחת פורים. מעיקר הדין מותר לפתוח חנויות שאינן של מזון, וכן שימעט בזמני הפתיחה, כדי שלא יבוא להתבטל משמחת פורים. וראוי שלא לפתוח את חנותו כלל (אם אינה של מזון), אלא אם כן יוקם לרווח לצורך טעודת פורים.

תשפורה

לכתחילה אין להסתפר בפורים שחול בערב שבת. אך במקום הצורך ניתן להקל לכבוד שבת.

משלוח מנotta

כל אדם בישראל מחייב לשולח לפחות שתי מנotta לאדם אחד. מעיקר הדין יכול הבעל לתת משלוחה מנotta גם עבורי אשתו, ווודיע לה שנadan עבורה, וכן יודיע זאת למקבלי המשלוח (ואין צורך לזכות לה קודם לכך), אך ישנה מעלה בכך שתנתן האשה משלוחה מנotta בעצמה לחברתה.

קטנים שהגיעו לחגינוך, חובה לחנכם לקיים מצווה זו, ולמעשה יש לנוהג שגם קטני קטנים יקימו מצווה זו, גם כשישנו ספק אם הגיעו להחגינוך. וראוי שהילדים יתנו בעצם משלוחה מנotta לחבריהם, ולא יסתפקו במשלוח ששולחה אביהם המשפחה.

לכתחילה עדיף לחת את משלוחה המנות לאחר תפילת שחרית.

יש מחמירין לשולח על ידי שליח דוקא. אך אין צורך להקפיד שהשליח יהיה גדול דוקא, ואדרבה, מנהג ישראל לשולח על ידי הקטנים.

יש לחות שני סוגים שונים של מאכל (או שני סוגי של משקה), או מאכל ומשקה, אך אין צורך שתדרינה ברכותיהם שונים, המוכנים לאכילה מידית ללא הכנה נוספת. בשעת הדחק, כאשר אין

סמס לרב

הרב איל פلد
ראש כולל במנהג וחבר מכון הלכה
חב"ד

**האם ניתן לצאת ידי חובה
סעודה פורים בלילה?**

סעודה פורים שאכל בלילה, לא יצא ידי חובתו, שנאמר במגילה "מי משתחה ומשמחה" ולמדו מכל חכמים ימימים ולא לילות, אך בכל אופן גם בליל פורים יש להרבות קצת בסעודה.

מקורות: אסתר פרט פסוק כ"ב, גمرا מגילה ד' ז'
ע"ב, ש"ו ע"ח ס"י תרצ"ה ס"א וברמ"א שם.

הרב יצחק איתן מזרחי
עריך ספרי 'הלכה למשה' וחבר מכון
הלכה חב"ד

**האם מותר לגוזר ציפורניים
בפורים שחול בערב שבת?**

נכון לדאוג שלא יזדקק לגוזר את ציפורני בפורים שחול בערב שבת, אך אם שכח לגוזם - לא ייכנס מנotta לשבת, אלא יגוזם.

מקורות: בן איש חי (שנה א פרשת תצתה הלכות פורים ס"ב) מהמיר בזה. אך ראה דברי מלכיאל ח"ה ס"ר ל' (דחויב צורך מזוה ומותר).

סעודה. אמנם מי שדוחק בכיסף, יכול להסתפק בנהנית פרוטה (כ-12 אגורות) לכל אביון.

אין לתת מנתנות לאביונים מכספי מעשר, אמנם הרוצה לחתה בהרחה ליותר מאשר עניינים, יכול להוסיף זאת מכספי מעשר.

לכתחילה יש לתת לאביון שאין לו את הצרכים הכרחיים לפרנסת בני ביתו, דהיינו שאין לו הכנסת קבועה שיכול לככללו בה את עצמו ובני ביתו בחוואות וריגולות (לא מותורת). וכן מי שיש לו חוות מיוחדות מוחדות מעבר לרגיל ואין לוقصد לכיסותם. אמנם, מעיקר הדין ייצאים ידי חובה בנהניתה לכל יהודי הפושט י"ד.

בשונה ממשלח מנות, יכול האיש לחתה מנתנות לאביונים לאשה, או להיפך.

モוטב לאדם להרבות במננות לאביונים מהרבות בסעדתו ובשלוח מנות לרעיו.

מציע פורים

יש להשתדל בכל אחת ואחת לקיים את מצוות הפורים כהלכתם.

יש להדריך את המקבלים לחתה את משלה המנות בו ביום לחבריהם, או אפילו להחליף את משלויח המנות ביןיהם, איש לרעהו ואשה לרעותה, כדי לקיים את המצוות.

ראוי להחלק מנות גם לחיללים, אסירים או חולמים המקבלים ארוחות או אוכלים בחדר האוכל, ולא לסמן מלכתחילה על כל שיחלפו ביניהם את המאכלים המוגשים להם בחדר האוכל.

蕭�ץים לזכות אשה לחתה משלה מנות, ואין אשה במקום שתתקבל את המשלה, ישן שתי אפשרויות לכך: א. אם יש גבר נשוי במקום – יכול הוא לקבל ממנה את המשלה עבור אשתו.

בידי מאכלים מוכנים, ניתן לסמור על המקלילים מתחת אף מאכל שאין מוכן לאכילה. משולח מנות הכספי (או משקה) ניתן להוסיף לו גם מעות, שובי מתנה, ספרים, בגדים וחפצים שונים, אך אין להסתפק בנתינת דברים אלו לבדים.

אין לפחות מכם של צוית לכלמנה, דהיינו שתני צויתים במשולח אחד (כ-54 ס"מ"ק). בשעת הדחק או כshedover בילדים ניתן להקל גם במנות פחותות מכוית.

מתנות לאביונים

כל אדם בישראל מחייב לחתה שתני מתנות לשני אביונים, מתנה אחת לכל אביון. הבעל יכול לחתה מתנות לאביונים עבור אשתו, אך יודיע לה שנותן עבורה, ויש מקלים אף ללא שיודיע לה.

קטנים שהגינו לחינוך, חובה להנכם לקיים מצوها זו, ולמעשה יש לנו הגם קתני קטנים. ראויים מצوها זו, גם כשישנו ספרם הגנו לחינוך. ראוי שהילדים יתנו בעצם מתנות לאביונים, ולא יסתפקו بما שנותן אבי המשפחה.

לכתחילה עדיף לחתה מתנות לאביונים לאחר תפילה שחורתה.

ראו שגם הנtinyה וגם הקבלה יהיו בו ביום, ולכן הנותן לרבי או לגבאי צדקה, יודוא שהכסף יחולק לעניים בו ביום.

ניתן לחתה מתנות לאביונים בכרטיס אשראי או בהעברה בנקאית (לעומת המחקות לעניים), והעומחות יתנו לעניים בשליחותו, וראו לזרא שהכסף יחולק לעניים ביום הפורים עצמו, ועוד גם אם בפועל כספו של הנותן נכנס לעומתה לאחר הפורים, יצא ידי חובה.

לכתחילה כל מתנה צריכה להיות כשווי של

... ויקר אלו תפילין

תפילין מודדורות בפיקוח
הרב משה קורנוגוץ
רב ומד"א רמב"ש ד
רכישה סרכו את הבר-קו

**לייהודים היה
אורה ושמחה
ושנון ויקר**

פריז	ניו-יורק	באר שבע	חיפה	תל אביב	ירושלים	שבת פרשת כי תשא
18:36	18:44	17:28	17:17	17:26	17:11	הדלקת נרות
19:43	19:44	18:26	18:25	18:26	18:24	צאת השבת

מחר בציירו – ”כה אמר ה' צבאות פקדתי”.

ערי הספיקות

בערי הספיקות נהגים היום כמו בערי הפזרות – מקיימים את כל מצות פורים, אומרים וועל הנשים וקוראים בתורה.

סעודת פורים

לכתחילה יש להתחיל את הסעודה בבוקר, לפני כבוד השבת. אם לא הספיק בבוקר יאכל בשעות הצהרים המוקדמות, ויתסתדר להתחיל לפני שעה עשרית כדי שיוכל לאכול סעודת שבת לתיאנון. אם לא הספיק גם את זה, יאכל לאחר מכן, אך ראוי שישים את סעודתו לפני השקיעה. האוכל סעודת פורים לאחר חצות היום, ראוי שיתפלל מנוחה לפני כן.

טוב לעסוק מעט בתורה קודם שיתחיל הסעודה.

מצויה להרבות בסעודת פורים, ויירוך סעודה הנה ככל יכולתו, באופן שלא יהסר לסייעים שום דבר. ראוי לאכול שיעור של כביצה (54 סמ"ק) או לפחות כזית (27 סמ"ק). יש לאכול בשער בסעודת פורים, ויש שכתבו לאכול בשער בהמה דוקא.

עד דלא ידע

חוכה לשתוין (או שאר משקדים המשכרים) יותר מגילתו, עד שיגע למצב שאינו יכול לחשב את הגימטריא של ”אדור המן“ ו”בריך מרדכי“. ואחד המרבה ואחד הממעיט, ובלבך שיכוון לבו לשמיים.

אדם שעלה ידי שתוינו עלול לבוא ח”ז לזלزل באיזו מצוה, תפילה, או ברכה, או שיבוא ח”ז למצב של קלות ראש, מוטב לו שלא ישתרך. וכן

ב. אם בעלה נמצא במקום – יכולה היא לצאת ידי חובה על ידי שבעליה ישלח עבורה, ואז יכול הוא تحت גם לאיש.

כדי להביא קופת צדקה, כדי להקל על הנשים לקיים את מצות מתנות לאבויינוס באופן מיידי, וכל שכן כשהמדובר על אסירים שאסור להם להזיק כסף, או בכית רופאה שאין מסתובבים שם עניינים. לצורך מבחן פורים ניתן להסתפק במתנות לאבויינוס בשווי שתי פרוטות, פריטה אחת (כ-12 אגורות) לכל אביון.

השנה צריך והירות מיוחדת שלא להיכשל ולא להכשיל בחילול שבת, הן בטלטל המגילה (שהינה מוקצת) או קופת הצדקה, וכן בניסיונות מקום למקום, והחכם עניינו בראשו.

שנתיים מקרוא

קוראים את פרשת כי תשא שנים מקרוא ואחד תרגום, ולאחר מכן את הפטרת כי תשא.

מנחה

אומרים ”הדורו“ ו”פתח אליהו“ כבכל ערב שבת.

בירושלים

בירושלים מקיימים ממצוות ”מקרא מגילה“ ו”מתנות לאבויינוס“. מקרא מגילה ונוהגים לבוש בגדי שבת. אין אומרים ועל הנשים (אם אמר אין חוזר), ואין קוראים בתורה.

יש מהדרים להרבות בסעודה, ולשלוח משלוח מנות.

モותר לעשות מלאכה כבכל ערב שבת, וכן מותר לכתילה להסתperf.

קוראים בשמוות גם את הפטרת כי תשא וגם את ההפטירה שיקראו

אופן ה'ב' – עצירת הסעודה ללא ברכת המזון, יעשו קבלת שבת ומעיריב אחרי צה'כ, ולאחר מכן – כיסוי הפת וקידוש על כוס יין. בקידוש אומרים: (שלום עליכם, אשת חיל, מזמור לדוד, אתקין) "יום השישי" וברכת הקידוש (לא ברכת הגפן). ואם לא שתה עדין יין בסעודה – יברך הגפן בקידוש. לאחר מכן יاقل כזית פת (ואינו צריך ליטול ידיו ולברך המוציא שוב). בברכת המזון יגיד רך "צזה" ו"הרחמן הויא יניחילנו" ולא יאמר "וועל הניסים".

אופן ג' – עצירת הסעודה ללא ברכת המזון, כיסוי הפת וקידוש על כוס יין מיד (בל' להמתני עד צה'כ). הקידוש – כנ"ל באופן ה'. לאחר הקידוש יاقل כזית פת (ואינו צריך ליטול ידיו ולברך המוציא שוב). ומלבבד זאת ראיו לאכול עוד כזית פת לאחר צאת הוכבים (לאיטת ידי החות סעודת שבת). בברכת המזון יגיד "וועל הניסים" ו"רץחה" ו"הרחמן הויא יניחילנו". לאחר ברכת המזון יעשו קבלת שבת ומעיריב. במקורה זה ראוי להעמיד 'שומר' שיזכר על קריית שמע ותפילה מתעריב.

הבחירה בין אפשרויות אלו תלואהVIC ביכולת להתפלל ולעוזר סעודת שבת בנפרד מסעודה פורמים, בהתאם למצב ה"עד שלא ידע" אצל המוסלמים.

להרחבה בדיוני "פורס מפה ומקדש" – ראה בספר "הלכה למעשה שבת" פרק א' פרק כג סעיף מ ואילך.

שכח לקדש ונזכר בלילה

אם נזכר בלילה שבת (בין אם הוא עדין בתוך הסעודה ובין אם כבר סיים הסעודה) שלא קידש – יעשה קידוש מיד בשגונך. נזכר ביום – ראה להלן.

שבת קודש פרשת כי תשא, טו אדר, שושן פורמים

בערי הפרוזות ובערי הספיקות
מחפלוים את תפילות השבת כרגע. אין אומרים ועל הניסים (ואם אמר אינו חזר). אין

מי שהוא חלש בטבעו, או שהיין מזיק לבရיאותו, לא ישתכר, אלא يستפק בשתייה יותר מרוגלותו. נשים חייבות בכל מצות פורמים, אף הן היו באותו הנס. אמן מהחייב "לבסומי" – פטורות.

גדרת המשקה

אף בפורים גזירות המשקה בתוקפה עומדת, דהינו שבחורים או אברכים מתחת לגיל 40, לא ישטו יותר מ 3 או 4 כוסות יין (או שאר משקה המשכר), שהם יחד רוב רבייעת מוצמצם, ויקיימו את ה"עד שלא ידע" בלימוד פנימיות התורה (הנקראת "יין") באופן של מעלה ממדייה והגבלה.

"המן טашן"

יש נהגים לאכול בפורים "המן טашן" (כיסני המן – בזק משולש ממולא בפרוג. וכיוום מכונים בעברית "ازני המן").

זרעונים

יש נהגים לאכול בפורים זרעונים.

קרעפcin

נהגים לאכול בפורים "קרעפcin" (כיסי בזק ממולאים בבשר).

פורס מפה ומקדש

לכתחילה

כאמור לעיל, לכתחילה ראוי ונכון שלא להגיע למצב זה, אלא לסיים את סעודת פורים ולברך ברכת המזון לפני השקיעה.

בדיעבד

מי שנמשכה סעודתו עד השקיעה – עליו לעזרו מלאכול בשקיעה.

מכאן ואילך ישנם שלוש אפשרויות:

אופן אחד – אם יכול לעצמו הסעודה ולברך ברכת המזון, ומסוגל להתפלל קבלת שבת ומעיריב ולסעוד לאחמנ"כ סעודת שבת – עדיף שייעשה זאת.

אומרים "אב הרחמים" ו"צדקהך". המנהג להמשיך את ה" משתה ושמחה" גם בשבת.

שבת זו הינה שבת הפסקה, כמובן, אין קוראים בה אחת מ'ארבע הפרשיות' אלא את פרשת השבעה בלבד.

אינו רוצה לשותות יין

מי שאינו רוצה לשותות יין (או מחתמת שתי המרובה או מכל סיבה אחרת), יש לו לדוחק את עצמו בקידוש הלילה לשותות ממנה (ולא יקדש על פת או על חמר מדינה), או ישמע מאחרים המקדשים על היין. כרגע זה אי אפשר, וגם אין אפשרות לשותות מין ענבים - יקדש על השבעה (ולא על חמר מדינה).

השלמת סעודת שבת וקידוש

לא קידש ולא סעד

מי שחתמת יינו לא קידש ולא סעד בליל שבת - עליו להשלים את הקידוש ו/או הסעודה בבוקר, ויש לעשותו ואת לאחר תפילת שחרית.

את הקידוש תחיל מ"מזמור לדוד", "אתתיקנו", ידלג על "יום השישי" ויאמר "סבורי מרנן", ברכת הغان וברכת הקידוש. לאחר מכן ייטול ידיו לסעודה, ולאחר ברכת המזון יעשה הפסקה (גמורה, כגון שיתפלל מנהה, ואם זמנו דוחוק - אפשר גם הפסקה קצרה) ויטול ידיו שנית לטעורה שנייה. וראוי שיברך "בורא פרי הגפן" וישתה כוס יין לפני סעודה זו (מלבד הקידוש שעשוה לפני הסעודה הראשונה).

קידש ולא סעד

מי שקידש בלילה, אך לא אכל כזית לחים בסעודה הלילה (בין שכח, בין נרדם, בין אונס וכו') - חייב להשלים סעודה ביום, הינו - ליטול ידיו שוב (מלבד מה שנוטל לסעודה שחורתה). ויעשה הפסקה בין הסעודות. וראוי שיברך "בורא פרי הגפן" וישתה כוס יין לפני סעודה זו (מלבד הקידוש שעשוה לפני הסעודה הראשונה).

סמס
לרב

הרבי מנחם מענדל הראל
רב בית הכנסת חב"ד דרום העיר צפת
וחבר מכון הלכה חב"ד

אני תושב ירושלים, האם אני יכול לשלווח לחבר שגר בכפר חב"ד משלוח מנות בי"ד אדר ולצאת ידי חובות משלוח מנות?

צרכי השאלה הם, אמנם מצד אחד בין הכרך קיבל את המשלוח ביום הפורים שלג, אך בין העיר (ירושלים) לא היה מהויבב במצבה זו עדרין. ומצד שני הAKER KIBBL AT HAMSHLOCH BIOM HAFORIM SHLO, האם שמחתו פועלת לפטרו את חברו בין העיר بما שקיבל את המשלוח מנות ביום הפורים שלו?

אם בין הכרך ישמר את המשלוח מנות עד לפורים ירושלים ואז יהנה ממנה, יוכל בין העיר לצאת בזה ידי חובה. אך אם נהנה מהמשלוח מנות ואכלו בפורים הרגיל, לא יצא בזה בין ירושלים ידי חובה.

מקורות: אל אברהם סימן תרצו.

יום ראשון ט"ז אדר

בערי הפרוזות אין אומרים ועל הנשים (ואם אמר – חוזר על התפילה השנייה) ואומרים תחנון ביום זה.

בשנת תשמ"א עורך הרבי שיהודים בכל מקום בעולם יצטרפו לשמחה שיש בירושלים ביום זה ויסיפו בדברי שמחה, החל מדבר תורה, והוספה באחתת ישראל, ועריכת כינוסים לחיזוק היהדות. כמו כן, אם מתאים הדבר או נצרך – אף ישלווח משלוחי מנotta וייתנו מתנות לא比ונים.

בירושלים

בירושלים לובשים גם היום בגדי שבת, ומקיים את מצוות "משלוח מנotta" ו"משתה ושמחה". וראוי גם להשתתת מתנות לא比ונים (בנוסף למאה שכבר נתן ביוםashi). את מנהג התחריפותות וכו' מקימים היום. אין אומרים תחנון. אין אומרים ועל הנשים (ואם אמר – אין חוזר), אך נכוון לאמרו ב"הרחמן" שבסוף ברכת המזון.

ערים הספיקות

בערים הספיקות אין אומרים ועל הנשים (ואם אמר – חוזר על התפילה השנייה) ואין אומרים תחנון; מקיים מיום שוב את מצוות "משלוח מנotta" ו"משתה ושמחה", וראוי גם להשתת שוב מתנות לאביוונים (בנוסף למאה שכבר נתן ביוםashi).

סעד ולא קידש

מי ששכח לקידש בלילה ונזכר ביום – עליו להשלים את הקידוש של הלילה. ע"כ, בתחילת הסעודה של היום, יאמר את קידוש הלילה (לא "יום השישי"), ואח"כ יטול ידיו (או יאכל מני מזונות) לסעודה. ואני צריך לעשות סעודה נוספת או קידוש נוספת (בנוסף לקידוש היום).

בירושלים

קבלה שבת

מתחלילים מ"לכו ונרננה" קרגיל. לגבי נוסח "בואי בשלום", שבינו"ט משנים ואומרים "בשמחה ובצלה" – יש מקום לומר שכן יש נהוג גם בפורים בקביעות זו בירושלים.

ועל הנשים

בכל תפירות השבת ובברכת המזון אומרים ועל הנשים.

קריאת התורה

מוחזאים בשחרית שני ספרי תורה, בראשון קוראים את פרשת השבוע, ובשני קוראים למפטיר את הקריאה של פורים – "ויבוא מלך".

הפטרה – קוראים שוכן את הפטרת פרשת "זכור" – "פקודתי".

אין אומרים "אב הרחמים" ו"צדקה".

יש מהדרים להוסף במאכלים ביום זה, ולשלוח משלוח מנotta לאדם אחד.

השנה כל

התרומה שלכם הגיעו למשפחה שבאמת צריכה
החולקה מהתבצעת ע"י רבני מכון הלכה חב"ד

תרמו עכשיו **smslarav.co.il / 02-3011707**

לעומתו, מшиб שחר הנגר: 1. השלמתי 95 אחוזו מהעבדה הכלולית, ומוכן אני לשלם بعد 5 אחוזו הנוחרים שלא הספקתי לסיסים; 2. אין כל טעות במידת הספריה לעומת הסירוטות המובא בחוזה, ונינתן לבדוק זאת בקהלות; 3. אין כל טעות בחישוב החומרים מהנהוג בדר"כ; 4. לטענתנו, לו היה נוthen אבישי לסיסים את הספריה - היה רואה שאין בעבודה כל בעיה ואין זו עבודה ערבית' כהגדרתו של אבישי. לגבי החומרים הזולים לא מסר שחר את תגונתו.

לא הוכרר לנו מי הוא זה שהפסיק את העבודה בין הצדדים, נוכח אחד טוען שהוא שני אשם בכך, ולא הובאה ראייה התומכת באחד הגרסאות. בנוסף, בית הדין שלח בהסכמה הצדדים זוג נגרים מומחה לבדוק את הספריה, ואלו מזאו כי טענותיו של אבישי ליקויים בגודל הספריה ובחינוךים ובמידאות לצורך הזמנת העצים - אמרת הם.

ונשאלת השאלה כיוון שלא הוכרר לנו מי בדיק הפסיק את העבודה בין הצדדים - היאך נדרן כאן בשאלת הפיזויים והתשולומיים על העבודה שלדרבי הנגרים המומחים לקיינה היא ואני כמסוכם בחוזה במפורש?

'צדקה
וממשפט'
שות' מבית ההוראה

עבודה ערבית

אבישי הזמן נגר לבתו כדי לעשות לו ספריה, כשבסופה של דבר נעשתה עבודה לקויה מצדו של הנגר, שהופסקה בامي. מי ישא בהפסדים?

אבישי הזמן אצל שחר הנגר ספריה מהודרת לסלון ביתו. הלה בא, רשם את המידות מהות העבודה, את עלותה וסדרי התשלומים, וכן את משך העבודה. ואכן סגורו השנאים בחוזה כתוב את כל הנ"ל, כאשר שילם את התשלומים, חלקם בזמנים דחויים, ושחר החל את העבודה.

לפני מועד פרעום של שלושת הצדדים האחרונים, ביטל אותו אבישי בטענה ששחר הפסיק את העבודה בامي וגם השתמש בחומרים זולים שלא ע"פ המוסכם.

לאחר דין ודברים, הגיעו השנאים לבית הדין וכל אחד טענותיו בפיו:

לטענת אבישי שהציג את החוזה בבית הדין (אולי שחר הנגר לא מתחשח): 1. העבודה לא בוצעה בזמן שוטכים (תוך כ-60 יום מחתימת החוזה), תוך שבגלל כך הילך אבישי לנגר אחר שישים את העבודה; 2. העבודה בוצעה בחומרים זולים יותר מה שוטכים; 3. ישנה טעות של כמה סנטימטרים במידת הספריה, שהתגלה לאבישי רק כאשר עצמאית הספריה לרייר לאחר בנייתה; 4. הנגר טעה וחישב הרבה יותר חומר مما שהיה צריך בפועל לעבודה, מה שייקר את עלות הספריה; 5. העבודה נעשתה לצורכי קיינה שחורגת מהסטנדרט הרגיל, 'עבודה ערבית' כלשונו.

חל עליו הকניין אלא משעה שיבוא לעולם.

משכך, יש להסתפק מתי נחשב הארון לדבר המוגמר שהמקרה חל: האם דוקא כשנגמרה כל העבודה על הארון, או משעה שאפשר יהיה להשתמש בו (אע"פ שלא נגמר בו הקישוטים וcordomah). ומסתבר לומר שכן שעריק שימוש הארון הוא בתוכו כשרואוי להיות סגור ע"י דלתות וככדי, אמ"כן המוצר המוגמר שלו הוא משעה שניית להשתמש בו.

והנה בתביעה בגין טיב החומרים ירוד ובגני תחשייב מדידה שאינו נכון שהקונה כבר שילם למוכר עבורה המקה, יש להסתפק האם וז תביעה של מקה טעות, או שיש כאן תביעה של אונאה (אם הייתה יתרה על שתות מחוזיר מקה), ואם הייתה הייתה בשיעור שתות מחוזיר הונאה, ואם הייתה פחות משותות חשיב כמחילה).

כל הניל' נחייב מבלי לדבר בשאלת העקרונית בגיןון דידן מי כאן המוחזק בסכומי הכספיים שבוטולו, האם התובע מוחזק בכיסף, או שהוא הנתבע שמוחזק בכספיים שהם כתבי הוראת תשלום לבנק (ואשר גם אחראי שבוטלו ניתן לעשotta בהם שימוש Gabia ע"י החוזאה לפועל), והנפ"מ היא מי נחשב כאן "מצויא" שעלייה להביא ראייה. ובפרט שלא הוכח לנו מי הוא זה שהפסיק את העבודה שנייתן לטעון שבגינו לא הושלמה העבודה.

על כן בכל הניל' אין לחייב אלא על הבודו והפשוט על מה שהוסכם בחוזה דברים מפורשים בטיב החומר ותחשיבי המדידה, וכן על אי סיום העבודה בפועל, אך אין לחייב על הנגומים מכשאן ברור לנו מני אשם.

מקורות: ש"ע "ר' רלב"י, הרמא בא בש�"ע חומר ס"י רכז סע' לא, קצוה"ח ס"י שלט ס"ק ג, (וראה עד: ב"מ (נו), רמב"ם הל' מכירה: פט"י ה"א, ש"ע י"ד רבל סע' ד. נישול קתקה טעת לאחר שריווש: ר"י ב"מ דף ג' ע"ב בשם ה"א ורמב"ם מפירה פט"ו ה, ע"י "ש פיט"ג" וחותם המשולש ח"א ס"י ח מר"ש דוריאן, ע"י ח' הריטב"א החדשם על ב"מ דף ג' ע"ג הובא בשם מ"ק שם ובנתה"מ ס"י רלב ס"ק א), דנין י"מ ח"א ע"מ קלала.

תשובה בקצרה טענות ABISSI על טיב החומרים ירוד ועל חשיבי מדידה בלתי מדוייקים ועל עבודה שלא הושלמה - מתקבלותן. אך תביעתו להחזיר עבורה חריגה מהסתנדרט, ועבור "עבודה ערבית" כלשונן, ועל החזר תשולם מיתורים ששילם לנגר אחר להשלמת העבודה, ועל החזר הוצאות – כל אלו אין מתקבלותן.

תשובה בהרחבה: ישנים כמה נושאים העולים לדין במרקזה זה, ניגע בהם בקצרה (גם אם לא מסקנה מפאת קוצר היריעה):
ראשית, המזמין אצל נגר שיעשה לו ארון Kir בביתו, בדר"כ מקובל לומר שדינו כמו כור ממושך, שהרי עד שהמוצר לא מגע לידי הבעלים אין צרכיהם לשלם, והרי הוא כמור כל חפץ.

אמנם כשהנתנה המוכר על הлокח שיתחיל לשלם לו עבור המקה עוד קודם שסכים עבדתו, יש להסתפק בכוננותו, האם נתוכון שבחשולם הראשונים יקנה את החומרם, ונמצא שהוא כ"אומן" העושה בשל בעה"ב, או שכונתו שיתחיל לפ羅ע עבור המקה הגמור, ולעולם קודם שסכים את העבודה לא נתוכון להקנות לו את החומרם, והוא הוא 'מורcer'.

והנראה לומר דפסhot שכונת התשלום היא עבור המוצר המוגמר, והרי גובה החשולם איןנו מוגבל למחייב הקרן של החומרם אלא הרבה יותר מזה, וע"כ נראה שאם נאנטו החומרם, ברשות הנגר הם נאנטו ולא ברשות בעה"ב, וכשועשה עבודותו אין דינו כאותם ושכיר אלא כמור, וכיון שהדבר שמכר לא בא לעולם – לא

**הלכתא
למשיחא**
שות גומ"ש

כל המועדים עתידיין ליבטל

שאלה: נאמר שכל המועדים עתידיין להבטל זה כפשותו, ואם כן - איך זה יתכן?

המדרש כתוב: "כל המועדים עתידיין להיות בטלים וכי הפורים אין בטלים לעולם שנאמר וימי הפורים האלה לא יעברו מותן היהודים וכו'".

צריך להבין את משמעות דברי המדרש, האם אכן יתבטלו כל שאר המועדים, והאך מסתדר הדבר עם נצחות התורה? המפרשנים נדרשו להסביר מאמר חז"ל זה וביארו באופןים שונים: יש שרציו לבאר שאין מדובר על עת הגולה, שבה יתבטלו המועדים, אלא כוונת המדרש שהموعدים הללו עתידיין להבטל בזמן הגלות – אם מצד הצרות והגזרות שאומות העולם גוזרים על עם ישראל, ובעקבות כך ישנו קושי לקיים את המועדים (לבד מפורים).

יש שפירשו באופן 'روحני' יותר: המועדים הם זכר ליציאת מצרים, ובגולה לא תהיה שעבוד מצרים, ומילא תבטל סיבת קביעה המועדים.

יש שפירשו שאין כוונת המדרש 'מועדים' – לשולשת הרגלים, אלא מועדים שונים הקיימים אצל עם ישראל, כגון ימים מיוחדים הכתובים במקצת תענית, יום טוב שני של גליות, או זכרון הצרות של עם ישראל בגלוות – יתבטלו,

וישאר רק העניין הרוחני שבמצווה. אמן, בתרורת החסידות מוסבר שכל המועדים עניינים המשכה ונגלי רוחני, וגiley זה של המועדים (אותו אנו ממשיכים עכשוו) אינם תופס מקום כלל ביחס לגלי רוחני העצום שיאיר לעתיד לבוא ולא יORGש כלל, מלבד הגלי שנסמך ע"י פורים שהוא גiley אלוקי נעהה מאר שירוגש גם לעתיד, והוא לא ייה "בטל" ולא והגלוים שייהיו לעתיד) לא יהיה "בטל" ולא מירוגש כמו האור של שאר המועדים. אך כמובן, שבפועל ממש נשמר את כל המועדים על פרטיהם ודקוקיהם.

מקורות: מדרש משלא ט.ב הובא ביל"ש רמז תתקמד (בשינוי לשון הקצת). אמרור ט, כח. שווי' רוחב"א צ"א יימן צג וכן ראה שבעון דברי בתנאי תלי פרק כת. ושם הקשה על זה שהוא ננד החוש. ארotta הטיל חלק הדרש ערך מועדים ביפורשו הראשון. תכלת מרדי (יפה) וקרוא כב. פירוש עיון תפילה בפיורשו על יוצר פרשנות דורו (דף סבידור אוצר התפילות) בשמו. מבוא למגילת תענית (וילנא ורפה). גרי"ז עהית' סוףו (על מג"א) ע' 112 דה' ו/or, בדעת הרabbim שמונוא להן, הרמב"ם הל' מגילה פ"ג והי"ח וכבר השוואת תש"י ע' 345 הערה 15. כאמור אחר לההראש' פ"ט פ"ח. ושם ממשען כארואה שככל המים הי' אסורים לעתיד במלוכה ולא רקי הימים טובים ואכ"ה. ראה תהי' מא"א קיט, ב. אהו"ת קהה רשות. אהו"ת נפש א' רה. (ובווא' בשי' תילוקים דאי' ערך לע"ל ע' תערוב). ד"ה לה יהודים יותה אורזה מרכז. ד"ה לה יהודים גשי"ב (שרה' פ"ר פורים ע' תש"ז ואילך). ד"ה כל המועדים תש"ג ע' 686. ספרה' ש תנש"א ח"ג ע' 1430.

הבן שלך מגיע
תכף לגיל מצוות?
למה אתה מחהכה?

אתה ובני בעצמכם תשתתפו בעשיות התפילים!

הטבה
מיוחדת
ברכישת
קובע
וחליפה

פרויקט בר מצווה
מלווה את נער הבר מצווה והוריו.
בחוויה עצמאית בלתי נשכחת.

הכנה
המוחנה
לבני

הרגע
המאמר
בעל-פה

הבר מצווה
להנינה ליום
תפילין

קורסים
לכל הילכות
תפילין

סיוור
מלאכין
لتפילים

נרותיק
מחודש
יר"ש

פרשיות
מסופר
ר"ש

ರישיונות
תפילים

סרוקו את
הבר-קוד

**לפרטים חייגו
02.3011.770**

יחי אדוננו מושכנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

200%
תרומה

מתנות לאברונינים בקופת הצדקה

תשפ"ה

WWW.MEIRKOLTON

השנה כל

התרומה שלכם הגיעו למשפחות שבאמת צריכות
החולקה מתבצעת ע"י רבני מכון הלכה חב"ד

smslarav.co.il / 02-3011707

בנק מרכנתיל 17 | סניף 740 | חשבון 94995968

קופת הצדקה חב"ד ע"ר (נא לציין 'עבור מתנות לאברונינים')

תרמו
עכשווי

חי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד